

ประตูกานท์

ประตูกานท์

หม่อมหลวงปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

คอลัมน์ประตูกานท์ ในวารสารรัฐสมิต ฉบับนี้ เป็นฉบับสุดท้ายของปีพุทธศักราช 2551 ก็จะเริ่มออกเผยแพร่ในช่วงเดือนกันยายนถึง ธันวาคม 2551 การส่งต้นฉบับจึงเป็นการส่งล่วงหน้าตั้งแต่เดือนสิงหาคม โดยไม่ทราบว่าจะเกิด

เหตุการณ์อะไรที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมบ้าง จึงได้ยึดถือปฏิทินปฏิบัติการเป็นเกณฑ์ ผลงานชิ้นแรกของฉบับนี้จึงขอร่วมแสดงความยินดีแก่บัณฑิตของสงขลานครินทร์ ที่จะเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในระหว่างวันที่ 21-22 กันยายนศกนี้

จากต้นกล้าที่เริ่มไหวผลิบออ่อน
พรางฝนได้รับแสงแห่งดาววัน

รับการพรวนเพื่อเพิ่มรากจากรุ่นพี่
เพื่อนต่อต้นงดงามความจริงใจ

จนวันนี้ศรีตรังสะพรั่งช่อ
คงค่าควรทูนเทิดเชิดพระนาม

วันครูสายเฉพะพระพักตร์ประจักษ์แจ้ง
รักรักร้อยเป็นสร้อยสายจากกายจินต์

รากเริ่มชอนเพื่อหยั่งลึกผืนกมัน
จวบถึงวันศรีตรังสะพรั่งใบ

ปุ๋ยอย่างดีคือความรู้ครุมอบให้
เปลี่ยนจากใบผลิซอพงสีม่วงคราม

เดิบแตกกอเต็มถิ่นแผ่นดินสยาม
คงความงามคุณค่า “สงขลานครินทร์”

วันโชนแสงความยินดีมีมีสิ้น
วันวาดหวังสมถวิลปริญญา

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สิ้นเดือนกันยายนของทุกปี สมาชิกชาว
ราชการก็ต้องครบกำหนดเกษียณอายุไปตาม
ระเบียบปฏิบัติ ปีนี้ก็เช่นกันสมาชิกจำนวนไม่น้อย
ของสงขลานครินทร์ ก็ต้องดำเนินชีวิตไปตาม

ศรีตรังไปรอยโรยร่วงสีม่วงคราม
จากแผ่นดินนามแจ้งชัดปัตตานี

ยังซึมซับอดีตกาลที่ผ่านมา
แม้ห่างกันก็หมายแค่ว่าไกล

ถ้วนทุกผู้ที่อยู่แคว้นดินแดนนี้
เอื้อนอำนวยอวยพรสุขทุกคืนวัน

จากไปแล้วอย่าไกลอย่าไปลับ
แม้ต้องพรากจากกันตามครรลอง

ครรลองของแบบแผนที่ราชการได้วางไว้ ผลงานชิ้น
ที่สองจึงขอแสดงมุทิตา-อาลัย แก่สมาชิกดังกล่าว
ดังนี้

ไหวและหวามดวงจิ้นต์ถิ่นที่นี้
ความอาทรท่วมท้นปรีจับจิตใจ

แม้เวลาเลยลับไม่ลืมได้
ดวงฤทัยแนบสนิทนิตยน์รันดร

เบิกบายศรีจูนเจิมเฉลิมขวัญ
สบสิ่งสันต์สำเร็จได้ดังหมายปอง

จงย้อนกลับมาเยือนพวกเพื่อนผอง
ศิษย์-พี่-น้อง ยังรอรับวันกลับเยือน

แม้ว่ายังไม่มีหมายกำหนดการที่แน่นอน
จากสำนักพระราชวังเกี่ยวกับพระราชพิธีถวายพระเพลิง
พระศพ สมเด็จพระพี่นางเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรม
หลวงนราธิวาสราชนครินทร์ พระผู้ทรงเคยเสด็จ

ดวงใจไทยรัศร์ร้อย
ส่งเสด็จสวรรคาลัย
พระคุณจักสลักฤทัย
น้ำเนตรนองท่วมท้น

ดวงจิตเจนกลิ่นแก้ว
หอมรื่นซาบนาสา
แต่นี้จักอาวชันา
ยินแต่เสียงร่ำร้อง

เทพดลเทพด่วนด้วย
เชิญเสด็จประทับปลาย
เสวยสุขสถิตกาย
บารเมศจักเจิดจ้า

มาทรงเป็น “ครู” สอนที่สงขลานครินทร์ ปัตตานี
แต่ก็คาดว่าจะเป็นในช่วงปลายปี คอแล้มันประตุกานท์
จึงขอถวายความกตัญญูกตเวทิตาคุณ ร่วมส่งเสด็จ
ดวงพระวิญญาณ เพื่อประทับ ณ สวรรคาลัย ด้วยเทอญ

รวมใจ
ลับพัน
ประทับมั่น
แทบเบื้องพื้พระเมรุ

กัลยา
สุขพริ้ง
เนาเนื่อง
ระก้องกลางกมล

ดงวาย
เปล่งฟ้า
ทุกภพ
แจ่มเรืองนรินทร์

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม